

slår flertallet, at der i bevillingen skal kunne træffes bestemmelse om, at adoptionen ikke skal medføre bortfald af adoptivbarnets arveret efter den virkelige slægt. Det er en forudsætning for, at en sådan bestemmelse skal kunne optages i bevillingen, at adoptanterne fremsætter begæring herom, og at de, der efter bestemmelserne i §§ 5—7 skal give samtykke til adoptionen, tiltræder begæringen.

Flertallet indstiller herefter lovforslaget til *vedtagelse* med de under nr. 2 og 3 foreslåede ændringer.

Et *mindretal* (Vagn Bro, Gideon, Karlskov Jensen, Thisted Knudsen og Ellen Poulsen) er indforstået med, at der tiltrænges omfattende ændringer af den nu bestående adoptionslovgivning, og er også af den opfattelse, at størsteparten af de adoptioner, der meddeles bevilling til, nemlig de såkaldte anonyme adoptioner, fremtidig bør meddeles efter de regler, som indeholdes i lovforslagets kapitel 2. Mindretallet finder imidlertid tillige, at der også fremtidig vil være et ikke ubetydeligt antal tilfælde, hvor ikke mindst hensynet til barnet selv taler for en ordning, som ligger på linie med den hidtidige lovgivnings regler, således at den familiemæssige og arveretlige tilknytning til den naturlige slægt opretholdes. Dette vil navnlig gælde i tilfælde, hvor det drejer sig om børn, som den mulige adoptant i forvejen har en vis slægts- eller familiemæssig tilknytning til. Mindretallet stiller derfor det hertil sigtende nedenfor under nr. 4 anførte ændringsforslag, som er enslydende med § 14 i det udkast til adoptionslov, som i 1954 er udarbejdet af den af justitsministeriet i 1949 nedsatte sagkyndige kommission, hvori såvel repræsentanter for den juridiske videnskab som domstole og justitsministeriet havde sæde, og som svarer til de af tilsvarende svenske, norske og finske kommissioner udarbejdede lovudkast.

Der gives herved mulighed for at vælge mellem de to former for adoption, idet der, når det særskilt begæres, kan meddeles bevilling til den såkaldte „svage“ adoption, hvor båndet til den naturlige slægt bibeholdes.

Mindretallet mener endvidere, at det er uheldigt, at man i lovforslagets § 1, stk. 2, kategorisk fastslår, at bevilling til adoption

af eget barn ikke kan meddeles, og stiller derfor nedenstående ændringsforslag nr. 1 om, at denne bestemmelse udgår.

Mindretallet indstiller herefter lovforslaget til *vedtagelse* med de under nr. 1, 2 og 4 foreslåede ændringer.

Ændringsforslag.

Til § 1.

Af et *mindretal* (Vagn Bro, Gideon, Karlskov Jensen, Thisted Knudsen og Ellen Poulsen):

1) Stk. 2 udgår.

Til § 5.

Af *udvalget*, tiltrådt af *justitsministeren*:

2) Paragraffen affattes således:

„Er den, der ønskes adopteret, over 12 år, bør bevillingen ikke meddeles uden den pågældendes samtykke, medmindre indhentelsen af samtykket skønnes at være til skade for barnet.“

Til § 13.

Af et *flertal* (udvalget med undtagelse af Vagn Bro, Gideon, Karlskov Jensen, Thisted Knudsen og Ellen Poulsen), tiltrådt af *justitsministeren*:

3) Til stk. 2 føjes som nyt punktum:

„Det kan dog på begæring i bevillingen bestemmes, at barnets arveret efter den virkelige slægt bevares.“

Ny paragraf.

Af *mindretallet* under nr. 1:

4) Efter § 13 indsættes som ny paragraf

„§ 00.

Når det særskilt begæres, kan det i bevillingen bestemmes, at adoptivbarnet og dets livsarvinger skal bevare arveretten efter den naturlige slægt, og at denne skal bevare arveretten efter adoptivbarnet og dets livsarvinger. I dette tilfælde gælder følgende særlige regler:

1) Adoptionen medfører ikke tvangsarveret.